

РЕШЕНИЕ

№ 6635

гр. София, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Проданова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7007** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба Д. П. З., чрез адвокат А. Г., срещу Решение № 20045726 от 01.07.2022 г., постановено по НАХД № 8046/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 2756941 от 16.05.2019 г., издаден от СДВР, с който на касаторката е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се поддържа становище за неправилност на въззивното решение, като се твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения и е нарушен материалния закон. Иска се отмяна на решението и отмяна на потвърдения с него електронен фиш. Претендират се разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез упълномощен юрисконсулт, в депозирано писмено становище излага подробни аргументи за неоснователност на жалбата. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна съставът на въззивния съд е установил, че към 16.05.2019 г. Д. П. З. била собственик на лек автомобил „Ф. Г.“ с рег. № Х 8703 ВМ. На 16.05.2019 г., в 14:08 часа лекият автомобил, посочен по-горе, се движел със скорост от 79 км/ч в [населено място], до бензиностанция Шел - К. с посока от [улица]към [улица].

Това обстоятелство било установено и заснето с преносима автоматизирана система АТС TFR1-M № 575. Системата за видеоконтрол била вписана под № 5835 в Регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 24.02.2010 г. със срок на валидност на одобрението до 24.02.2020 г. Въз основа на констатираното нарушение за скорост, заснето с мобилната система за видеоконтрол бил издаден процесния електронен фиш серия К № 2756941 от 16.05.2019 г., издаден от СДВР на Д. П. З., било наложено административно наказание „глоба" в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП - превишаване на максимално допустимата скорост в населено място с 29 км/ч.

За да потвърди електронния фиш, съставът на СРС е мотивирал извод за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касаторката. Прието е, че в хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са от такова естество и с такъв интензитет, че да ограничат правото на защита на наказаното лице. Изследвано е кой е собственик на автомобила, дали стационарната система за видеоконтрол отговаря на изискванията на закона, проверил е и наличието на пътни знаци за процесния участък. Съдът не е констатирал основания за отмяна на ЕФ, поради което с решението си го е потвърдил.

Решението е правилно.

Касационната инстанция изцяло споделя доводите и мотивите на решаващия състав на въззивния съд. Нарушението е безспорно установено и доказано, като в хода на производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на Д. З. не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 2 ЗДвП предвижда, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Видно от сърбаните в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателства, в процесния участък, където е заснето МПС на касаторката, е бил наличен знак В26, с който е въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение до 50 км.ч. Безспорно се установява, че са налице материалноправните предпоставки за налагане на административно наказание на касаторката, тъй като безспорно се установява несъобразяване от нейна страна с правилото на чл. 21, ал. 2 ЗДвП и по-конкретно, въведената забрана за превишаване на скоростта на движение повече от 50 км.ч. Санкционната разпоредба е правилно посочена, като наказанието е правилно индивидуализирано в законоустановения му размер.

В обобщение съдът не констатира наличие на основания за отмяна както на въззивното решение, така и на процесния електронен фиш. Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение.

Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По отношение заявената от ответника по касация претенция за присъждане на разноси за двете съдебни инстанции, съдът намира същата за частично основателна. Искането за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение пред СРС е ненавременно направено, същото е следвало да бъде заявено именно пред въззивната инстанция. Ето защо, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение само за процесуално представителство пред касационната инстанция.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20045726 от 01.07.2022 г., постановено по НАХД № 8046/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав.

ОСЪЖДА Д. П. З. да заплати по сметка на столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80.00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.